

[Socialministeren.]

tige Behandling af Lovforslaget og Udvalgets Flertal for det Standpunkt, det har taget til det fremsatte Lovforslag. Navnlige er jeg glad for, at man bibeholder Skemaet i § 1 uforandret. Den Udvidelse, der har fundet Sted i Forbindelse med Genève-Konventionen, er jo ikke sket uden forudgaaende Undersøgelser; der foreligger for hvert enkelt af de Tilfælde, der er medtaget her, indgaaende Lægeundersøgelser som Grundlag for, at man har taget det med, og jeg tror, det er den bedste Garanti for, at der ikke sker noget, som kan komme til at virke generende eller urimeligt over for Industrien.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) var meget imod Ændringsforslaget om, at man skal kunne udvide Omraadet ved kongelige Anordninger. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at nære en saadan Frygt; der vil ikke blive udstedt kongelige Anordninger, medmindre der for hver enkelt af de Erhvervssygdomme, som inddrages, foreligger saadanne Bevisligheder fra Lægeundersøgelser, at det vil være rimeligt at foretage en Udvidelse. Med den Hastighed, hvormed Udviklingen inden for Teknik, Industri og Kemi foregaar, vilde det være urimeligt, om vi hvert eneste Aar skulde komme med et nyt Lovforslag for i Loven at faa optaget de forskellige Arbejdsprocesser og Sygdomsarter, som efterhaanden kunde give Anledning dertil. Naar der fra Ministeriets Side ydes den Garanti, som der efter min Opfattelse skal og bør ydes: at man ikke i noget som helst Tilfælde medtager andet end, hvad der er fuldt forsvarligt, tror jeg ikke, der er Grund til at nære den Frygt, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds gav Udtryk for.

I øvrigt vil jeg gerne takke Udvalgsflertallet ogsaa for de andre Ændringsforslag, det har stillet, og anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag, men imod Mindretallets.

Jensen-Stevns: I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser skal jeg gøre et Par enkelte Bemærkninger. Den højtærede Minister fremhævede, at de yderligere Udvidelser, som det foreliggende Lovforslag indeholder — altsaa Udvidelser ud over, hvad vi har ment at kunne gaa med til —, hvilede paa indgaaende Undersøgelser. Jeg vil derfor tillade mig at henvise det høje Tings Medlemmer til at gennemlæse den Skrivelse fra Direktoratet for Ulykkesforsikringen, dateret 21. Juli 1936, der er optrykt som Bilag til Betænkningen. Det vil

deraf fremgaa, at man i væsentlig Grad staar uden tilstrækkelige Erfaringer paa det her foreliggende Omraade. Det hedder i Skrivelsen, at man ikke har kunnet støtte sig paa Erfaringer, gjort af Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet, med Hensyn til Afgørelsen af, hvilke Udvidelser man kunde inddrage under Loven. Paa den følgende Side fremhæves det, at de Undersøgelser, der er paabegyndt af disse Forhold nede i Genève, heller ikke er kommet til Afslutning. Under disse Omstændigheder mener jeg, det er berettiget af os at sige, at Grundlaget endnu er for usikkert til, at man kan træffe nogen Afgørelse.

Den højtærede Minister fremhæver, at den Anordningsmyndighed, som det nu ved et Ændringsforslag foreslaas at give ham, ikke vil blive misbrugt. Der vil ikke blive udstedt nogen Anordning, uden at der foreligger saadanne Lægeundersøgelser, som gør det rimeligt at foretage en Udvidelse. Jeg vil hertil sige, at jeg har den allerbedste Tro til den højtærede Ministers Loyalitet og Judicium, men det er jo ikke det, der er Tale om. Den Betragtning, vi gør gældende, er den, at Lovgivningsmagten ikke bør give sit Omraade fra sig, hverken helt eller delvis. Den maa ikke give Afkald hverken paa sin Ret eller sin Pligt til at deltage i Lovgivningsarbejdet.

Ordføreren (A. Johansen): Jeg beder undskylde, der var en Ting, som jeg ikke omtalte før. Det er Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 5, der vedrører Obduktionshonoraret. Det er ganske rigtigt, at det paalægges Embedslægerne at udføre disse Obduktioner i Henhold til den for almindelige politimæssige Obduktioner fastsatte Betaling. Men der er et andet Sammenligningsgrundlag end det af det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jensen-Stevns) nævnte, idet Talen her er om forsikringsmæssige Obduktioner. Forsikringsselskaberne maa nu for de Obduktioner, som de inden for deres Omraade lader foretage, betale efter en helt anden Takst. Hvis jeg er rigtig underrettet, er den nugældende Takst for Obduktioner, der udføres paa Retsmedicinsk Institut, 50 Kr. plus Omkostninger. Men Forsikringsselskaberne maa for deres andre Obduktioner betale 200 Kr. til Prosektor, foruden hvad den assisterende Embedslæge skal have. Den gældende Ordning er altsaa i og for sig uretfærdig, fordi disse Obduktioner inden for Ulykkesforsikringen i sin Tid er blevet jævnstillet med de lovmæssige Obduktioner. Forsikringsselskaberne kan efter min Mening ikke